

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

E tot o slavă cerească deasupra cetății cuvântului Meu. E tot un freamăt sfânt în văzduh aici, căci s-au adunat cu sărbătoare puterile cerești cântând și slăvind pe Domnul, și pe cel sărbătorit în cer și pe pământ în ziua aceasta, pe Ilie proorocul, pe cel atât de mare cu credința și cu apropierea lui de Dumnezeu în viața lui de pe pământ, atât cât și apropierea Domnului era de el mare pentru dragostea lui mare, pentru tânjirea lui prin care-și dovedea dorul și credincioșia și neliniștea care creștea în el din pricina mulțimii idolilor, a altor dumnezei ai poporului Israel, care uitase de Dumnezeu și-și pierduse frica de judecată pentru păcatul despărțirii de Domnul, o, și iată, sărbătoare și ceata proorocilor venită la masa cuvântului Meu din ziua aceasta aici, în cetate, și vă găsesc întru întâmpinarea Mea stând, fiilor străjeri, și vin la voi cu sfinții Mei, o, fiilor.

Pace peste cetatea cuvântului Meu și pace peste voi și peste cei veniți lângă voi la masa de sărbătoare din ziua aceasta, și ploaie de cuvânt las peste voi, și vă îmbrac întru slava cuvântului Meu ori de câte ori vin cu sfinții în sărbători în cetate la voi, fiilor!

Nu mai am unde să-Mi plec capul pe pământ, nu mai am, și de aceea v-am pus la lucru sfânt să-Mi ridic cu voi cetate și să intru la voi și să călătoresc apoi cu slava cuvântului Meu peste pământ, o, că e nevoie să strig în lung și în lat peste tot mai înainte de ziua slavei Mele plină de biruința Mea asupra păcatului de pe pământ, căci pe pământ împărățește păcatul peste tot, fiilor, și nu-i loc pentru Domnul pe nicăieri, iar ziua Mea este aproape, și nu se poate să nu-Mi pregătesc calea și s-o desfac cu cuvântul și să mergă el spre toate neamurile și limbile pământului, că niciodată n-am dat drumul pedepsei pentru păcate până ce n-am vestit prin duhul proorociei strigarea la înviere, la ridicare din păcat, la frica de Dumnezeu peste cei ce au părăsit înțelepciunea de a nu căuta spre păcatele despărțitoare de Dumnezeu ale oamenilor nepăsători de viața lor de azi și de mâine, de veșnicia lor la bine sau la durere apoi, și iată, strig și merg strigând, și cu cetele de sfinți lucrez și merg suspinând de milă, că Mi-e milă de toți cei ce dorm, și nu se mai trezesc să știe ce este cu ei, ce va fi cu ei, ce vine peste cei ce nu veghează tot timpul, și strigă Domnul și tot strigă și nu e pe pământ cineva să deschidă strigării Mele și să înțeleagă și să creadă trezindu-se și auzind pe Domnul strigând.

Iată glasul Domnului, care sfărâmă în cale tunând peste ape multe, cu vijelie sfărâmând cedrii culcându-i jos, glasul Domnului vărsând pară de foc peste pământ și cutremurând pustiul și așezările oamenilor și împărățind peste potop, șezând Împărat al făpturii, precum este scris, o, și nu pot să sfărâm și păcatul cum sfărâm munții și văile și dumbrăvile cu furtuni care umple de spaimă facerea toată, cu cutremure care scot apele din matcă, cu rupere de nori ca la potop, doar, doar va fi să înțeleagă lumea oamenilor că vine Domnul pregătind și venind cu slavă pe pământ.

O, dar pe pământ lucrează antichrist desfășurându-și minunile înaintea ochilor oamenilor, care uită că toate cele de pe pământ pier, toate pier, și prin cei înșelați de satana pier, și pier ca antichrist cel sortit pieirii și nu știu oamenii că împăratul căruia ei se închină este trecător ca și ei, este vremelnic și cade sub pedeapsă veșnică odată cu venirea Domnului cu slavă pentru cei care Îl așteaptă să vină să așeze pe pământ împărăția Sa, veșnica Sa împărăție, nu trecătoare, o, și de aceea voi, oameni de pe pământ, treziți-vă ca să auziți glasul Domnului, Care vă strigă pe voi spre El! Opriti-vă din alergarea cea de zi cu zi după minuni și petreceri vremelnice și întrebați-vă ce va fi azi și mâine cu voi, și cine este cel ce vă promite binele ca să zăboviți să vă uitați și spre cer, de unde vine Domnul la voi pe pământ să vă facă deșteptarea ca să nu vă apuce pe neașteptate spaima, căci vine Domnul pentru cei

ascultători ai Săi ca să dea plata iubitorilor de Dumnezeu, o, și vine Domnul pentru cei slujitori lui satana mincinosul, și vine cu spaimă pentru cei ce nu veghează venirea Lui, o, și nu mai plângeți în zadar, că zadarnic plângeți când pierdeți ceea ce vă agonisiți pe pământ sub împărăția lui satana, antichristul cel roșu peste tot, și cu multe capete veninoase și fângăduind minciuni celor înșelați zi după zi, ca să-i țină sub duhul pieirii pe cei despărțiți de Dumnezeu prin fapte și prin nepăsare de suflet.

O, oameni care nu vă treziți ca să căutați spre Domnul în vreme de necaz și de furtuni și de ploi cu pietre mari, care vă nimicesc agoniseala toată, iată, vă duce împăratul vremii la bloc, vă bagă la cutie, la adăpost plăcut lui, și râde când vede rodul dușmăniei lui pe voi, căci acest împărat vremelnice vă desparte de Domnul, de Cel veșnic, și Care-Și are locuința în ceruri, în slavă mare, și va veni cu ea pe pământ după spălarea pământului și va așeza pe el pe cei ce veghează venirea Lui proorocită să vină, căci Domnul este Împăratul Cel veșnic, iar satana este înșelătorul care ține omul în vremelnicie și nu-i dă nimic, decât minciuna că dă el tot la toți, și iată, vine Domnul și strigă la oameni să caute spre darul credinței și al iubirii de Dumnezeu și al sfințeniei pentru Domnul, Care vine să-Și așeze și să-Și gătească pe pământ împărăția Lui cea veșnică, o, și este încă vreme să se despartă oamenii de satana mincinosul și să caute spre cer, că iată, cerul împărățește peste pământ, cerul zguduie pământul și oamenii, cerul curăță păcatul cel de peste tot, cerul pregătește cer nou și pământ nou, cer nou pentru pământ nou, o, că nu se poate altfel, fiindcă cerul înseamnă sfințenie, frumusețe veșnică și nestricăcioasă, lumină și adevăr, veșnicie și slavă, și de aceea vine Domnul pe pământ cuvânt și Se vestește venind, și de aceea treziți-vă voi, oameni de peste tot, și căutați spre cer, spre Domnul, spre cele cu care Domnul vine pe pământ la voi acum.

O, stă cu nerăbdare proorocul Ilie lângă Mine, lângă gura Mea grăitoare ca să strige și el de lângă Mine la oameni, căci râvna lui despică munții și izvoarele și albiile lor și codrii și șesuri, și iată-l despicând cerbicea cea împietrită a oamenilor străini de Dumnezeu și le spune lor:

— *O, cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru, Cel Care face minuni, o, locuitori ai pământului?*

Mi-e duhul tot un foc în patria cea nevăzută a sfinților Domnului. Avem patria noastră între cer și pământ, între cele văzute și cele nevăzute ale făcerii lui Dumnezeu, și aceea este patria unde nimeni nu piere și nu plânge și nu suferă și nu pierde pacea, iar voi, oamenilor, ați pierdut frica de Dumnezeu și ați căzut în păcate grele și mereu. Eu sunt slujitorul Lui și vă strig spre cer și vă strig spre El mai înainte să sosească ziua Lui cea cu slavă văzută și vă spun: Întăriți-vă căutarea spre Domnul, întoarceți inimile spre El! El este Cel Care este și Care rămâne, iar eu am spus aceasta de pe pământ prin descoperirile de la El și n-am căutat spre alt dumnezeu, dar am suspinat de mila Celui Care așteaptă în gol să vină omul la El, de mila Celui Care a zidit omul. El așteaptă să vină omul și să-L iubească cu patimă pe El, pe Domnul Făcătorul.

Am suferit pe pământ din pricina idolilor aleși de oameni în locul lui Dumnezeu pentru ei, pentru viața lor de zi cu zi pe pământ. Am suferit și m-a durut despărțirea de Dumnezeu a oamenilor și m-am ridicat să-L dovedesc pe Domnul adevăratul Dumnezeu și L-am dovedit prin marea minune a slavei Domnului și a pieirii popilor idolești, slujitorii minciunii vremii de atunci, și apoi m-am dus la Domnul meu iubit, Care mi-a trimis întru întâmpinare îngeri de foc, care de foc între pământ și cer, și m-am dus în patria cea dulce, dar suspin încă, suspin cu Domnul pentru rătăcirea cea mare a neamului omenesc, și-mi fac lucrarea pe care o am de lucrat ca să-i întorc pe mulți la Domnul, la credința în El, la sfințenie, o, că pier și vor pieri toți păcătoșii, toți, și de aceea toți oamenii sunt chemați la sfințenie după șapte mii de ani ai lui satana, care desparte omul de Dumnezeu pentru păcat, pentru moarte, căci păcatul este moarte.

Veniți la viață, voi, oameni de pe pământ, veniți spre salvare, veniți la Domnul Cel dulce, Care vine după voi, și iată-L venind pe pământ cuvânt grăindu-vă vouă și rugându-vă să luați viață în voi din viața Lui, așa cum toți oamenii ar fi trebuit să trăiască pe pământ, dar satana a venit cu înșelare și l-a zdrobit pe om spre voia sa! Acum însă e vremea să cadă satana și să-Și așeze Domnul împărăția Sa, cerul pe pământ, ca să fie și pe pământ ca și în cer, auziți voi?

O, auzi, Doamne, auzi-mă, și sună deșteptarea peste oameni, și ei vor auzi! Amin.

— Sun și tot sun, sună Domnul peste pământ și cheamă la El oamenii de peste tot.

Veniți la apă! Am apă vie, veniți! Vă spăl cu ea tina de la păcatele voastre și vă dau cămășuțe albe de in ca și a sfinților Mei ca să vă gălesc ca pe ei, îmbrăcați, și nu goi. Amin.

E zi de sărbătoare și-Mi las peste pământ cuvântul gurii Mele și Mă port cu el peste munți și peste ape, peste câmpii, peste oameni. Cu cuvântul vin, și cu el păstoresc, cu acest toiag de fier păstoresc.

Pace dăruiesc celor care se lasă sub glasul Meu de Păstor, Care sfințește cu glasul Său mergând peste pământ!

O, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu pe plaiul neamului român, căci cu voi Eu, Domnul, Îmi port peste pământ pasul și cuvântul!

Pace și peste pământul și neamul român, spre care Domnul privește și veghează și lucrează și curățește și păstorește, și apoi dăruiește peste el pacea Sa! Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2025